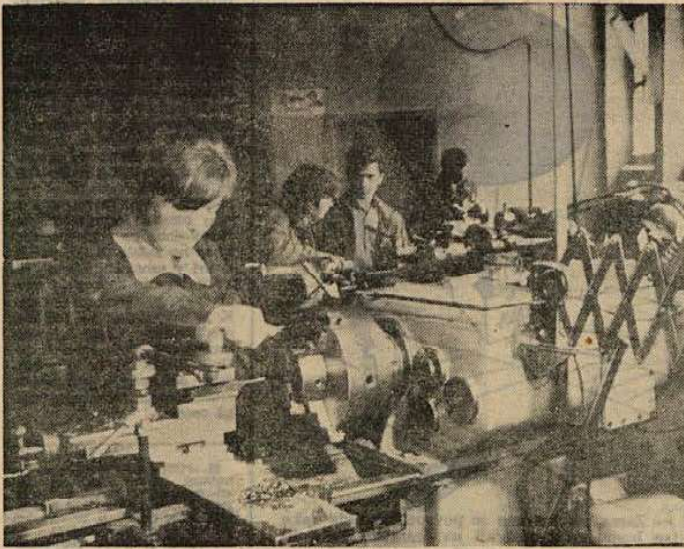

MLADI TEHNIKI NA PRAGU ŽIVLJENJA

Tehniško srednjo šolo v Krškem zapuša letos šesta generacija — V četrth letnikih je 60 dijakov — Matura je tu in spoprijeli so se z učenjem — Potem se bodo njihova pota razšla: večina maturantov se namerava zaposliti, nekaj pa se jih je odločilo za študij na univerzi

Bodoči tehniki za stružnicami v strojni delavnici TSS v Krškem. Na sliki so: Mojca Peček, Emilija Kiler, Marjan Dvornik in Mirko Lazanski (Foto: Krahulec)

Tehniško srednjo šolo v Krškem zapuša letos še šesta generacija študentov. Prvi dijaki so se vpisali vanjo jeseni 1957. Do marca letos jih je po rednem študiju diplomiralo 351, v oddelku za odrasle pa še 66 izrednih študentov.

Na tej šoli so zastopani pretežno dijaki iz spodnje-posavskih občin in Dolenjske. Za to pokrajino šola veliko pomeni. Predvsem je dobrodošla zaradi bližine, saj se v Ljubljani ali drugod marsikateri izmed dijakov ne bi mogel solati. Sprejem je omejen, razen tega pa so stroški med študijem tam veliko večji. V bližini doma je to vse drugače in mnogi lahko stanujejo pri starših ter se vozijo v šolo.

Šola vzgaja strojne tehnike in elektrotehnike. V četrth letnikih je letos 60 dijakov. Ravnatelj šole tovariš Ljotič je povedal, da jih bo v juniju maturiralo le 35, ostale pa bodo pripustili k zaključnim izpitom šele v izrednem jesenskem roku.

Z uspehi tud. Št. ni najbolj zadovoljen. Meni, da je delni razlog za slabo napredovanje treba iskati v programu, ki ni dovolj prilagojen mnogim dijakom na tej razvijajoči stopnji. Program je nedodelan in preveč natrpan. Opazna je zlasti strokovna snov in za njeno utrjevanje skoraj ni časa.

Drugi razlog je po mnenju tud. Št. pri dijakih. Tisti, ki si vseskozi prizadevajo in se redno učijo, snov obvladajo, tisti pa, ki se zanašajo na kampanjsko učenje ob koncu šolskega leta, največkrat ne morejo nadoknaditi zamujenega.

Z uspehi tud. ni povsem zadovoljen predstojnik elektro oddelka inž. Mirko Jančič, vendar je prepričan, da jeseni vse skupaj ne bo tako tragično. Slika bo po drugem maturitetnem roku precej drugačna, kajti od vseh četrtošolcev sta le dva dijaka izgubila leto. O letosnjih maturantih je povedal, da so povprečna generacija, ki se ne loči bistveno od prejšnjih.

K boljšemu uspehu bi po njegovem mnenju pripomogli ustrežnejši delovni pogoji. Šola ima premalo prostora, zlasti za praktično laboratorijsko delo, zato trpi organizacija pouka. V stiski za prostor so se znašli letos celo maturanti, vendar so jim občinski predstavniki z razumevanjem priskočili na pomoč in jim za 14 dni izposlovali lep prostor v stavbi podružnice za socialno zavarovanje. Tam so pisali seminarsko nalogo dijaki elektrotehniške stroke.

ZA VPIS NA TSS NISO VSI DOVOLJ PRIPRAVLJENI

V pogovoru o učnih uspehih je tov. inženir med drugim dejal, da se vpisujejo v šolo kandidati s pomanjkljivim osnovnošolskim znanjem. To ugotavlja pri dijakih iz istega kraja, saj jim povzročajo težave isti predmeti. Seveda pa ne bi smeli vedno dožiti šol. »Krivdo za neznanje nosijo tudi dijaki, a ti bi jo včasih radi napravili osnovni šoli. Tako hočejo zmanjšati svojo krivdo in opravičiti lagodnost pri učenju,« je dejal tov. inženir. Dodal je še, da učenci s pridnim učenjem v drugem ali tretjem letniku že lahko dohitijo sošolce z boljše osnovnošolsko podlago.

Tehniški srednji šoli v Krškem je priključena tudi proizvodnja. Pri praktičnem pouku izdelujejo dijaki koristne naprave za prodajo in lažni so v vseh delavnicah ustvarili 600.000 N din dohoda. Med takimi izdelki so na primer tipkala s signalnimi svetilkami. Uveljavili so se predvsem s tipkami za upravljanje žerjavov.

V delavnicah so nekateri stalni delavci, da se dijakom ni treba ukvarjati z deli, ki niso v učnem programu. Šola ima svojo livarno, strojno, elektrotehniško in mizarško delavnico. V njih se štiri leta usposabljajo bodoči tehniki in dopolnjujejo teoretično znanje s praktičnim delom.

VAS ZANIMA, KAM Z DIPLOMO V ŽEPU?

Tale sestavek je pravzaprav namenjen absolventom četrth letnikov. Le kratko dobo bodo sošolci še skupaj. Zdjaj so na pragu samostojnega življenja. Njihova pota se bodo ločila po štirih letih skupnega šolskega dela. Vseposod po Sloveniji se bodo razkropili z maturitetnimi spricčevali v žepu. Prepustimo jim besedo!

Marjan Mihelin z Bizeljskega je dijak elektro oddelka za šibke tok. Na vprašanje, kam po diplomu, je brez oklevanja odgovoril: »V Ljubljano, na univerzo. Študij me bolj veseli kakor služba.«

»Imaš štipendijo?«

»Nimam, zato je odločitev toliko lažja.«

»Kje si stanoval med solanjem?«

»Tri leta sem prebvil v internatu, ob sobotah in nedeljah pa sem odhajal domov na Bizeljsko.«

»In kdaj bo prišel veliki dan?«

»Okrog 20. junija. Do takrat pa me čaka še precej učenja.«

Za študij na univerzi se bo najbrž odločil tudi **Saša Moljk** iz Brestanice. Pravi, da sicer še ne koliko okleva, saj ga hkrati mika zaposlitev, a to predvsem iz materialnih razlogov. Zelja po študiju bo verjetno prevladala. Rad bi globlje spoznal elektro stroko, za katero se je odločil. To možnost pa ima samo na fakulteti. Tudi on ni prejemal štipendije, zato ga prav nobena stvar ne veže.

Anica Levčarjeva, dijakinja elektro oddelka, pravi, da se odloči prav za to šolo, saj jo vprašala. »Druge izbire nisem imela, solati pa sem se želela blizu doma. Drugod me starši ne bi mogli vzdrževati, saj imajo komaj tri hektare zemlje.«

»Od kod si doma?«

»S Trške gore nad Krškim. Do šole imam tri kilometre.«

NA ŠOLI SO TUDI DEKLETA

Med absolventi elektrotehniškega oddelka je marljiva dijakinja **Anica Levčarjeva**.

»Kako to, da si se odločila prav za to šolo?«

»Druge izbire nisem imela, solati pa sem se želela blizu doma. Drugod me starši ne bi mogli vzdrževati, saj imajo komaj tri hektare zemlje.«

»Od kod si doma?«

»S Trške gore nad Krškim. Do šole imam tri kilometre.«

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Kako si se vživela v stroko, ki si jo šla študirati brez kakšne posebne želje?«

»Zelo dobro. Niti sama nisem pričakovala, da se bom tako privadila. Sošolci so me lepo sprejeli in mi pomagali, če je bilo treba.«

»Kateri predmet ti povzroča največ preglavic?«

»Slovenščina, vendar ne velja to samo zame.«

»Kateri predmeti so zame zahtevnejši od splošnih, pri sošolcih je pa večkrat ravno obratno.«

»Kje se boš zaposlila po maturi?«

»Rada bi ostala v Krškem. Poskušala bom dobiti službo v »Celulozi« ali pa pri podjetju »Elektros«. Bojim se, da bo za zaposlitev težko, saj poznam nekaj lanskih diplomantov, ki so dobili zaposlitev šele letos.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Kako si se vživela v stroko, ki si jo šla študirati brez kakšne posebne želje?«

»Zelo dobro. Niti sama nisem pričakovala, da se bom tako privadila. Sošolci so me lepo sprejeli in mi pomagali, če je bilo treba.«

»Kateri predmet ti povzroča največ preglavic?«

»Slovenščina, vendar ne velja to samo zame.«

»Kateri predmeti so zame zahtevnejši od splošnih, pri sošolcih je pa večkrat ravno obratno.«

»Kje se boš zaposlila po maturi?«

»Rada bi ostala v Krškem. Poskušala bom dobiti službo v »Celulozi« ali pa pri podjetju »Elektros«. Bojim se, da bo za zaposlitev težko, saj poznam nekaj lanskih diplomantov, ki so dobili zaposlitev šele letos.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Tovarna TOPS iz Ljubljane, že drugo leto.«

»In kaj boš napravila zdaj?«

»Sprejel bom službo, ker sem vezana.«

»Kateri predmet ti povzroča največ preglavic?«

»Slovenščina, vendar ne velja to samo zame.«

»Kateri predmeti so zame zahtevnejši od splošnih, pri sošolcih je pa večkrat ravno obratno.«

»Kje se boš zaposlila po maturi?«

»Rada bi ostala v Krškem. Poskušala bom dobiti službo v »Celulozi« ali pa pri podjetju »Elektros«. Bojim se, da bo za zaposlitev težko, saj poznam nekaj lanskih diplomantov, ki so dobili zaposlitev šele letos.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«

»Ne in zaradi tega lahko zdaj svobodneje izbiram.«

»Je bil študij doslej zelo zahteven?«

»Učenja je res precej, vendar je treba vsako snov predvsem razumeti. Največ slabih ocen je pri nas iz matematike, angleščine in slovenščine. Te predmete imamo za najtežje.«

»Imaš kaj načrtov za počitnice?«

»Vse je odvisno od diplome. Rad bi šel v hribe in za kratek čas tudi na morje.«

Tudi Pavel Bogovič iz Dolenje vasi je eden tistih, ki jih mika študij na višji šoli. V šolo se vozi z avtobusom. V internatu ne bi rad stal, ker meni, da je v tem premalo možnosti za individualno delo. To pride v poštev v vseh višjih letnikih.

»Katero podjetje pa te štipendira?«

»Kam pa bo tebe zanesla pot?« sem vprašala nato **Borisa Rostoharja**, prav tako maturanta strojne oddelka. »Študirati nameravam na fakulteti. Zatrčno sem se odločil.«

Vlado Dirnbek iz Brezja pri Globokem je štipendist podjetja »Elektro-Krško«, pri katerem bi se sošolka **Levičarjeva** rada zaposlila. Dober dijak je in v prvem polletju je imel odličen uspeh. Po diplomu se ne bi rad zaposlil. Veseli ga študij na univerzi in tudi drugi mu svetujejo, naj nadaljuje. Vse je odvisno od tega, kaj bo dejal štipenditor.

Vlado stanuje v internatu in je zadovoljen. Pravi, da se je treba učiti sproti, potem solanje ni težko. Učiti pa se je najbrž treba tudi z veseljem, kar je prav on vedno delal.

Splošno kleparsko podjetje iz Kostanjevice štipendira na tehniški srednji šoli **Franc Cernelič** v Krškem. Kmalu bo prišel v kolektiv. Upa, da bo imel pri izpitih srečo in se še ta mesec za vedno poslovil od šole.

»Kako ti je všeč poklic, ki ga boš opravljal po maturi?«

»Si prejemal morda štipendijo?«